

zák. čl. 1/11, což by se muselo státi, kdyby se trvalo na mínění, že podle § 4 ex. ř. není soud vyrovnací příslušný exekuci povolit. Poznamenává se jen ještě, že podle § 2 ex. zák. je příslušnost vyrovnacího soudu výlučná, kdežto podle § 4 ex. ř. lze o povolení exekuce žádati nejen u soudu vyrovnacího, nýbrž za předpokladů § 4 odst. 2 ex. ř. také u soudu exekučního.

Čís. 14334.

Kdy ručí majitel domu nedílně s obcí za úraz, jež postihl chodce před jeho domem na ulici, jež nebyla osvětlena a upravena.

(Rozh. ze dne 26. dubna 1935, Rv I 371/33.)

Žalobkyně utrpěla úraz spadnuvši do prohlubně před domem žalovaného Františka B. vzniklé vykopávkou při zařizování chodníku. Odkopávku tu provedl stavitel domu žalovaného Františka B. z jeho příkazu. K úrazu došlo v noci. Ulice osvětlena nebyla. Proti žalobě namítl žalovaný, že podle § 19 městského stavebního řádu záleží na obci, aby podle postupu, jakým se pozemky zastavují, zařídila, čeho je třeba k úpravě nových ulic, zejména je obec také povinna novou třídu nebo ulici osvětlovati a dláždit, po případě jinak upravit. Kdo parceluje, nemá kromě toho, že je mu postoupiti pozemek na ulici, dále žádné jiné pozitivní povinnosti. Na obci tedy záleží, aby postoupený pozemek upravila. Nebylo tedy povinností majitele domu starati se o řádné osvětlení ulice neb její urovnání nebo zabezpečení ohražením nebezpečných míst zábradlím nebo podobně. To bylo výhradní povinností obce. N i ž š í s o u d y uznaly žalobní nárok polovinou po právu.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y :

Novostavba, před kterou k úrazu došlo, byla sice kolaudována dne 28. prosince 1928, tedy teprve po úrazu dne 5. listopadu 1928 se přihodivším, avšak dovolatel v tomto domě bydlel již od 8. října 1928, důsledkem toho znal poměry ulice a věděl o odkopávce provedené za účelem zřízení chodníku na pozemku mu patřícím. Za uvedeného stavu věci neměl se žalovaný spokojiti s tím, že zřízení chodníku přenechal staviteli a bylo naopak na něm, aby jako majitel domu bydlící již v tomto domě a znaje nedostatek osvětlení ulice, dbal toho, aby odkopávka byla k zamezení nehod opatřena buď ohradou nebo aspoň za noční doby osvětlenou svítilnou, a aby, když shledal, že se tak nestalo, stavitele na to upozornil a po případě sám sjednal nápravu. Neučinil-li tak, stíhá i jeho vina na úrazu, za niž zodpovídá. Pokud pak jde o obec, je ovšem pravda, že § 19 stavebního řádu pro města Praha, Plzeň a Č. Budějovice ukládá obcím povinnost, aby zřídily, čeho jest třeba k upravení nových ulic a aby zejména nové ulice osvětlovaly a dláždily. Avšak dovolatele neospravedlňuje ani případné zavinění obce, záležející v tom, že ulici, v níž se úraz stal, dosud neupravila a neosvětlila, ježto žalovaný o těchto nedostacích ulice, zejména o nedostatku osvětlení věděl a byl proto po-

vinen, aby, prováděje odkopávku, k těmto nedostatkům hleděl a zařídil, čeho bylo třeba k zamezení neštěstí nedostatečným osvětlením odkopávky. I kdyby tedy obec svou povinnost podle § 19 stav. ř. byla porušila, o čemž nelze tu rozhodovati, ručil by přece žalovaný podle § 1302 obč. zák. solidárně s ní, poněvadž podíly jeho a obce na poškození nelze určit. Ani vlastní spoluvina žalobkyně na úrazu nemůže žalovaného úplně sprostí povinnosti k náhradě škody.

Čís. 14335.

K výkladu §u 921 obč. zák. Žalobce, jenž se domáhá vrácení věci, může se bránit případnému nároku žalovaného na vrácení splátky kupní ceny podle § 921 obč. zák. námitkou, že není povinen k vrácení splátky proto, že má proti žalovanému nárok pro opotřebení nebo poškození věci, ale neomlouvá ho námitka, že bude moci teprve po vrácení věci spolehlivě zjistiti její stav.

(Rozh. ze dne 26. dubna 1935, Rv I 668/33.)

Žalobkyně prodala žalovanému motorové kolo s výhradou práva vlastnického až do úplného zaplacení kupní ceny. Od kupní smlouvy odstoupila za souhlasu žalovaného, jenž ani v udělené mu dodatečné lhůtě kupní cenu nezaplatil. V řízení o žalobě na vydání kola namítl žalovaný, že mu žalobkyně započetla na kupní cenu 3.388 Kč, kterou u ní měl z důvodu provise k dobru. Žalobkyně popřela povinnost k vrácení této částky namítajíc, že má proti žalovanému nárok na odškodnění a případné poškození užíváním motorového kola. První soud uznal, že žalobkyně nemá nároku na náhradu škody pro nesplnění kupní smlouvy proti žalovanému a žalobu její na vrácení prodaného motorového kola prozatím zamítl. Odvolací soud změnil rozsudek prvního soudu žalobě na vydání motorového kola vyhověl. Důvody: Žalobkyně jest vlastnící motorového kola a žalovaný nemá po ustoupení žalující od smlouvy práva k držbě. Podle § 921 obč. zák. má ovšem již přijatá úplata býti takovým způsobem vrácena nebo zaplácena, aby žádná strana ze škody druhé strany neměla užitek. Dle toho měl by žalovaný nárok na vrácení částky 3.388 Kč po srážce škody žalující straně nesplněním smlouvy vzniklé, zejména znehodnocením motorového kola, ale tuto škodu v tomto sporu žalobkyně dobře uplatňovati nemůže, když není v držení motorky a neví, v jakém stavu tato motorka jest a v jakém bude, až se zase do držení jejího dostane. Bude věcí stran, aby po vrácení motorky žalobkyni se o vzájemných nárocích ve smyslu § 921 obč. zák. jim příslušejících dohodly, po případě zvláštním sporem tyto nároky uplatňovaly.

Nejvyšší soud změnil rozsudek odvolacího soudu a vyslovil, že žalovaný je povinen žalobkyni prodané mu motorové kolo vydati, bude-li mu současně žalobkyni vrácen obnos 3.388 Kč, zaúčtovaný mu žalobkyni jako splátka na kupní cenu onoho kola.